

Aquesta convocatòria té una dotació, després de l'ampliació realitzada recentment, en el mes de maig, de 13,6 milions d'euros.

Cal destacar, per tant, que enguany un major nombre de municipis tenen la possibilitat de beneficiar-se de les ajudes, ja que la convocatòria 2018 amplia el nombre potencial d'adjudicataris a 255 enfront dels 214 que teníem en el 2017.

A més, amb la dotació d'aquesta convocatòria, un mínim de 800 persones tindran la possibilitat de ser ocupades durant almenys sis mesos.

Senyora Serna, entenc que gràcies a aquesta iniciativa es generaran més llocs de treball per a evitar el despoblament, es desenvoluparà el model econòmic local i es preservaran els paisatges i l'entorn ambiental d'un major nombre de poblacions.

I, per tant, seguirem treballant per eixa cohesió territorial que, en definitiva, com li he dit al principi, treballa i volem eixe major benestar per a la nostra ciutadania, que s'ha de convertir, per a qualsevol govern que s'aprecie de governar mínimament dignament, en cohesió social.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Següent pregunta que formula la il·lustre diputada Ana Besalduch al conseller d'educació i cultura.

Té vosté el torn.

La senyora Besalduch Besalduch:

Gràcies, president.

Bona vesprada, conseller.

Primer de res, i abans d'entrar en la pregunta, deixe'm que li done l'enhorabona al govern valencià, i en especial a vosté, com a conseller d'educació, per la convocatòria d'oposicions més gran de les últimes dècades al País Valencià, 3.000 places d'infantil i primària *(aplaudiments)* en una aposta clara per revertir les retallades en educació del govern del Partit Popular anterior al nostre i per la recuperació del professorat per a millorar la qualitat educativa dels nostres xiquets i xiquetes.

Des de l'arribada del govern del botànic, a juny de 2015, l'alumnat ha passat a ser el centre de les polítiques públiques del Consell: augment de plantilla del professorat, reducció de ràtios i un llarg etcètera. Mesures totes per a incentivar eixa igualtat d'oportunitats, com dia, dels nostres xiquets i xiquetes per a fomentar la innovació educativa en les aules.

És veritat que encara cada molt de camí per recórrer, si tenim en compte d'allí on partíem, si tenim en compte que després de vint

anys de govern del Partit Popular, en matèria d'abandonament escolar, abandonament precoç escolar, lideràvem..., la nostra comunitat liderava... estàvem en el rànquing de les comunitats on més abandonó i fracàs escolar existia.

També és veritat, senyor conseller, i reflexionant, que per a aconseguir estos objectius és absolutament necessari compartir amb tota la comunitat educativa, no?, i donar-los protagonisme en la presa de decisions, allò que va fer tot el contrari la llei Wert, no?, que va llevar totes les competències als consells escolars i que este govern també està recuperant.

Sabem que, per a reduir este abandonament escolar, és absolutament necessària una educació inclusiva, una educació que potencie el desenvolupament personal, intel·lectual, social i emocional del nostre alumnat. Així com també s'han de prendre mesures concretes per a compensar les desigualtats en educació, mesures concretes i en alumnes concrets, sempre des d'eixa perspectiva inclusiva.

No entenem, senyor conseller, com la LOMCE, la llei d'educació del Partit Popular, doncs, no contemplava la continuïtat dels programes de reforç de quart de l'ESO per a ajudar perquè tot l'alumnat assolisca els objectius per a obtindre el títol de graduat en Educació Secundària Obligatoria.

Com li deia, senyor conseller, a banda d'estes mesures globals, era necessari també implementar actuacions personalitzades per a aquell alumnat que presenta més dificultats en l'adaptació en l'entorn escolar i educatiu o en més risc d'exclusió social o amb tendència a l'abandonament i a l'absentisme laboral, inclús en aquell alumnat que presenta poques expectatives d'obtindre este títol de graduat en ESO.

Per això, senyor conseller, li pregunte: quines actuacions s'han pres des de la conselleria, per tal de reduir la taxa d'abandonament escolar?

Gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Besalduch.

Conseller, quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyora diputada, també, per la seua reflexió i les aportacions que ha fet dins de la seua pregunta.

M'ha vingut al cap una conversa que vaig tindre a Finlàndia, amb un dels màxims dirigents, precisament, de l'educació fina. I el que em va dir quadra amb les dos preguntes que

acabe de tindre, la seua i l'anterior, perquè just deia que el fracàs escolar i que l'èxit escolar tenen a veure, a més, són factors multicausals. El que vosté deia, no? S'ha d'atendre de forma globalitzada. I, moltes vegades, factors que van més enllà de l'aula; també dins de l'aula, amb programes específics, com ara li explicaré.

Però ell ho definia d'una forma molt gràfica. I parlava que no era tot avaluar, sinó que s'havia de fer polítiques, no? Deia que u, si vol guanyar o perdre pes, no ha d'estar tot el dia pesant-se, no?; el que ha de fer és fer exercici o canviar la seua activitat. Doncs, això és el que hem de fer nosaltres, no estar a tota hora avaluant tots els xiquets perquè sí, simplement per a fer rànquing, sinó que el que hem de fer és tindre una bona diagnosi per a actuar i fer polítiques, que és el que hem estat fent i que és el que vosté estava demanant.

Efectivament, veníem d'un territori que era dels que major fracàs escolar teníem i hem començat a reduir-ho –les dades són del ministeri–. Hem reduït, de forma significativa, i som dels que més l'estem reduint. Per tant, alguna cosa devem estar fent. I eixes coses que estem fent són en diferents aspectes.

Per una banda, qüestions socials, que eren peatges que la ciutadania valenciana pagava i que evitaven l'accés en igualtat d'oportunitats. I d'això en saben vosté ja molt, n'hem parlat en moltes ocasions, però... Entre altres qüestions, les beques menjador faciliten que hi haja un bon ús i que hi haja menys absentisme escolar. Hi han 118.000 xiquets i xiquetes, arribarem a més cent vint mil; això vol dir que estarem a punt de quaranta mil xiquets més amb beca menjador que quan vam arribar al govern. Això és fruit de l'Acord del Botànic.

A més a més, això ajuda, evidentment, a evitar l'absentisme. També les ajudes, com hem tingut, del banc de llibres. Saben que són més de tres-cents huitanta mil xiquets i xiquetes que tenen banc de llibres. O les ajudes, via el bo infantil, per a escolaritzar de forma més primerenca i acabar amb les desigualtats d'inici, que és un dels punts clau per a reduir el fracàs escolar. No ho diem nosaltres; ho diu l'OCDE, ho diuen diferents estudis a nivell internacional, que és allí on s'ha d'incidir i allí és on estem incidint, reduint les desigualtats d'inici perquè tota la població puga ser escolaritzada com més prompte millor.

I en aspectes també pedagògics i organitzatius. La baixada de les ràtios permet, de forma generalitzada, atendre d'una manera més individualitzada i, per tant, atendre eixa diversitat de necessitats que tenen els nostres xiquets i xiquetes i poder acompanyar-los millor en els aprenentatges i evitar que es queden pel camí. Això està ajudant, entre altres qüestions, a abaixar la ràtio en cinc xiquets per aula, en alguns llocs fins a set xiquets per aula, i atendre'ls molt millor. I poder fer, com comentava abans, també molts més grups de desdoblament perquè hi ha ni més ni menys que més de quatre mil mestres i professors més que estan, per un costat, amb menys alumnes amb més professors i, per tant, poden atendre'ls molt millor per a reduir eixes desigualtats i acabar amb el fracàs escolar.

Li deia que les dades van millorant. Però, a més a més, hem fet programes específics que servixen en eixe sentit i que estan tenint bon resultat. Vosté ho deia, no tenia ningun sentit que un xiquet escolaritzat en una aula no ordinària en tercer de l'ESO tornara a l'aula ordinària; anava abocat al fracàs i no tenia el seu graduat.

Hem fet programes de quart de l'ESO, els programes de PR4 que hem anomenat i que estan servint, precisament, per a aquest tipus d'alumnat, que puguen acabar la seua escolarització i que tinguen el títol de graduat en l'ESO i puguen triar el seu itinerari formatiu. Després, ens hem flexibilitat amb els itineraris perquè tots els xiquets i xiquetes tinguen el seu espai, puguen estudiar allò que volen.

Hem creat un programa que es diu «aula compartida», en què es fa una part de l'escolarització al centre i l'altra fora del centre, per exemple, en ONG, en associacions, perquè puguen vincular-se, puguen comprometre's amb la societat i reenganxar-se al sistema educatiu. Està funcionant molt bé. És una de les qüestions que estem fent més. I acompanyant el professorat per a fer més innovació educativa, sobretot en les etapes que són clau: els moments de transició entre primària i l'ESO i també en aquells moments en què s'ha d'orientar l'alumnat cap al seu futur.

Per tant, treballant de forma global i no pesant i mesurant a pes, sinó anant a les polítiques concretes, ajudant que els nostres xiquets i xiquetes i adolescents tinguen una bona educació.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Passem a la pregunta número 1.465, que formula la diputada Maria Josep Ortega, també al conseller d'educació.

Senyora Ortega, quan vullga.

La senyora Ortega Requena:

Moltes gràcies, presidenta.

Bona vesprada.

Senyor conseller, hui parlem de coeducació, d'igualtat entre les nostres xiquetes i xiquets, de les aules com els espais fonamentals sota els que construïm una societat justa, lliure i igualitària o, almenys, això és el que volem.

En els últims mesos estem vivint tot un seguit d'esdeveniments determinats en la lluita feminista. D'una banda, el 8 de març véiem com s'omplien els carrers de gent, cada volta que els nostres drets han estat atacats.

Però, d'altra banda, hem viscut també molta frustració davant l'evidència del masclisme a la nostra societat, masclisme cada volta més visible. Estem assassinades, violades, assetjades, atacades i, fins i tot, negades.

Tenim la sentència de La Manada, que és una vergonya, una autèntica vergonya del nostre sistema judicial, que posa de manifest el greu problema que tenim a l'estat espanyol quan els jutges veuen *jolgorio* davant la violència.